

Research Article

Identification of Morphic Species

د مورفیمیکو جوړو پېژندنه

Abdul Azim Sadiqmal^{1*}, Baryalay Azizi²

¹عبدالعظیم صدیقمل، ²بریالی عزیز

¹Department of Pashto Language and Literature, Faculty of Languages and Literature, Syed Jamal Uddin Afghani University, Afghanistan

سیدجمال الدین افغان پوهنتون، ښوونې او روزنې پوهنځي، پښتو ژبې او ادب خانګه

²Department of Pashto Language and Literature, Nangarhar University, Afghanistan

ننگرهار پوهنتون، د ژبو او ادبیاتو پوهنځي، پښتو ژبې او ادب خانګه

DOI: 10.55559/smjppe.v1i01.163

Received: 10.07.2023 | Accepted: 15.08.2023 | Published: 20.08.2023

Electronic reference (Cite this article):

Sadiqmal, A. A., & Azizi, B. (2023). Identification of Morphic Species: د مورفیمیکو جوړو پېژندنه. *Sprin Multidisciplinary Journal in Pashto, Persian & English*, 1(01), 22–28.

<https://doi.org/10.55559/smjppe.v1i01.163>

Copyright Notice:

© 2023 the Author(s). This is an open access article published by Sprin Publisher under the Creative Commons' Attribution 4.0 International (CC BY 4.0) licence. <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Abstract

This study entitled “Introduction to Morphemic Pairs” is a critical research on the classification of morphemes that are not single morphemes but pairs of morphemes in the field of morphology. In order to make the subject clearer, this article has covered all those morphemes which are considered as single morphs by the researchers; however, they are not single morphs. In order to make this issue more clearly, the definition of morphology and morpheme have also been discussed in this study which is not part of the particular classification. The study shows that personal pronouns, relative pronouns, some adverbs and metaphoric symbols are not single morphs but pairs. The study begins with a preface and importance of the study, questions, aims, methods and conclusion of the study and references are other topics included in the study.

Keywords: Pashto, Morphology, Morpheme, Morphemic Pairs, Nominal Groups

لنډيز

دغه لیکنه د مورفولوژۍ په برخه کې د مورفیمونو پر ډلبندی یوه کره کتنیزه څېړنه ده چې د مورفیمونو هغه ډولونه را په گوته کوي چې له اړه یوازینی مورفیم نه دی، بلکې د مورفیمونو یوه جوړه یا غونډه دی. د دې له پاره چې یاده موضوع ښه روښانه شي نو ټولې هغه مورفیمیکې جوړې په گوته شوي چې د څېړونکیو له خوا یو مورفیم شمېرل شوی خو هغه یو مورفیم نه دی. د خبرې د څرګند ثبوت له پاره د مورفولوژي او مورفیم پر تعریفونو هم بحث شوی چې یادې ډلبندی ورسره اړخ نه لگوي. په دې لیکنه کې اضافي ضمیرونه، ارتباطي ضمیرونه، څېنې قیدونه او تشبیهي وییکی یوازینی مورفیمونه، نه بلکې مورفیمیکې جوړې وګڼل شوي. دغه څېړنه

په سریزه پیل شوې چې د موضوع ارزښت، پوښتنې، موخې، مېتود پکې ځای پر ځای شوي او ورپسې اصل متن راغلی چې په پایله او داخونو په نوملړ بشپړه شوي ده.

کلیدي کلمې: پښتو، مورفولوژي، مورفیمیکه جوړه، نومیزې ډلې.

سریزه

دا چې ژبه له غبرونو او فونیمونو راپیل شوې چې په ترتیب سره ترې وییونه، غونډونه، جملې او لوی لوی متنونه او ویناوې جوړې شوې دي. د هر یو د ښې پوهېدنې له پاره بېلابېلې څانګې او څانګوړې مینځ ته راغلي دي چې ژبه په سیستماتیکه توګه و څېړل شي. د ژبپوهنې د نورو څانګو تر څنګ تشرېحي ژبپوهنه ډېره اړینه ده چې په دې کې ګرامر ځای لري او په ګرامر کې دوی لویې برخې مورفولوژي او غونډله پوهه راځي چې د مورفیمونو او غونډلو پر جوړښت او ګردان همدغه دوی برخې بحث کوي.

دا چې د معاصرې ژبپوهنې مطالعه په شلمه پېړۍ کې مینځ ته راغلې او د نړۍ ډېرې ژبې او دهغو ګرامرونه پر دغو علمي او کره معیارونو برابر شول او ډېرې ژبې یې د ژبو له ادرسه وڅېړلې. پښتو هم له همدې برکته آره کورنۍ وموندله او هم یې په نورو برخو کې د پام وړ پرمختګونه وکړل، خو بیا هم په ځېنو برخو کې ستونزې شته دي، لکه: د فونیمونو د ډلبندي په برخه کې او هم د ګرامر په ساحه کې د مورفولوژي او غونډله پوهې برید او پوله څرګندول چې کومه ګرامري موضوع د کومې برخې پورې وتړل شي.

په همدې ترتیب ځېنې بنسټیزې ستونزې دي هغه باید له تعریفونو او ډلو د نومونو په بدلولو پایپېري، لکه: د مورفیم تعریف او بیا د هغه ډولونه کره کول او د یو تعریف لاندې راوستل یوه بله څېړنه غواړي.

د څېړنې اهمیت او مبرمیت

دا چې مورفولوژي د ګرامر یوه غوره او لویه برخه ده چې له دې پرته د ژبې ګرامري څېړنه ناشونې برېښي نو په کار ده چې د مورفولوژي اساسي او بنسټیزه موضوع «مورفیم» باید ښه و څېړل شي او هر ډول ته یې کره نوم ورکړل شي چې د مورفیم او مورفولوژي د بنسټونو سره په ټکر کې نه وي. د دې څېړنې ارزښت به دا وي چې زموږ څېړونکي او ژبپوهان به دې ته خپل پام ورواړوي چې څنګه د مورفیمونو ډلبندي کره کړي.

د څېړنې موخې

- ✓ د مورفیمونو په برخه کې پرله پیلې څېړنه.
- ✓ د مورفیم له پېژند سره د هغه ډولونه برابرول.
- ✓ مورفیم د یو نه تجزیه کېدونکي واحد په توګه جوتول.
- ✓ د مورفیمونو د ډلبندي په اړه د څېړونکيو پام راوړنه.

د څېړنې پوښتنې

- ✓ ایا په پښتو مورفولوژي کې مورفیمیکې جوړې شته او که نه؟
- ✓ ایا اضافي نومخري مورفیمیکې جوړې دي؟

- ✓ اضافي نومخري يو واحد مورفيم دی او که نه؟
- ✓ له نومخرو پرته نورې مورفيمیکې جوړې لرو او که نه؟
- ✓ مورفولوژي نوې څېړنې غواړي که نه؟

مېتود يا کړنلاره

د دغې څېړنې مېتود تشرېحي دی او په تشرېحي کې بيا د پخوانيو څېړنو پرتليز او کره کتنيز جاج اخېستل شوی دی او د څېړنې بڼه يې کتابتوني ده.

د مورفيمیکو جوړو پېژندنه

مورفولوژي د تشرېحي ژبپوهنې يوه غوره څانگه ده چې د مورفيمونو گردان، جوړښت او نورې خواوې څېړي. تر دې دمه چې کوم گرامرونه او د ژبپوهنې اثار ليکل شوي دي. د مورفولوژي او مورفيم پېژندنې يې په لاندې ډول کړې دي:

مورفولوژي د يوناني ژبې اصطلاح ده چې له دوو کلیمو مورف «morph» او لوژي «logy» څخه رغېدلې ده. په يوناني کې مورف د شکل په مانا او لوژي د علم، پوهې او پېژندنې مانا لري. په لغوي لحاظ دا کلیمه د يوې ژبې د لفظي اشکالو د علم، پوهې او پېژندنې په مانا راغلې ده. يا په بل عبارت: مورفولوژي د تشرېحي ژبپوهنې هغه څانگه ده چې په هغې کې د يوې ژبې د مورفيمونو له ترکيب او تجزيې څخه خبرې کېږي. (شيرزاد، ۱۳۹۱ل: ۷-۸ مخونه)

«گر يا مورفيم د ژبې تر ټولو کوشنی مانيز توک دی چې له دوو يا څو اوزونو له يو ځای کېدو څخه رغښت مومي او له شل کېدو څخه يې ساده اوزونه لاس ته راځي. که يوو ستوی ساده اواز مانا ولري هم کړ يا مورفيم بلل کېدای شي خو هغه به هر ورو د يو پخواني «اوزغونډ» لنډيز وي.» (زيار، ۱۳۸۴ل: ۸۴ مخ)

د مورفيم يو بل پېژند پر دې ډول دی: «مورفيم هغه کوچنی ژبني مانيز واحد دی، که تجزيه خپله مانا له لاسه ورکوي او د هغه له تجزيه کېدو څخه بې مانا اوزونه لاس لاس ته راځي يا مورفيم يو نه تجزيه کېدونکی مانا لرونکی واحد دی.» (خوبشکی، ۱۳۹۴ل: ۲۰ مخ)

تر اوسه پورې چې د مورفيم کوم تعريفونه شوي دي نو د هر يو تعريف بنسټ «کوچنی مانيز واحد» دی چې له کوچنيوالي او وړي بيا ترې ويیونه او ترکيبونه جوړېږي.

پورته مې يادونه وکړه چې د مورفيم په تعريف کې د «کوچني مانيز واحد» اصل اړين ښودل شوی دی. دلته پوښتنه پيدا کېږي چې د مورفيمونو په ډولونو کې داسې څه تر سترگو کېږي چې هغه ته يوازینی مورفيم ويل تېروتنه گڼل کېږي.

دغه مسئله که له مورفولوژي وباسو هم د يو لړ پوښتنو سره مله ده او که نه يې وباسو نو د مورفولوژي د مطالعې ساحه چې مورفيم دی د هغه سره ټکر پيدا کوي. ښه به دا وي چې دا په مورفولوژي کې د يو ځانگړي سرليک لاندې وڅېړل شي چې هغه ته بايد «مورفيمیکې جوړې» وويل شي.

مورفیمیکې جوړې د هغو دوو مورفیمونو یوځای والی دی چې په گرامرونو او ژبنيو څېړنو کې ورته د یو مورفیم نسبت شوی دی، لکه: ملکي ضمیرونه، ارتباطي ضمیرونه، قیدونه او نور. که له دوو ډېر شي بیا ورته مورفیمیک غونډه ویل کېږي.

اوس دلته مورفیمیکې جوړې درپېژنم:

۱ – **ملکي یا اضافي نومخړي:** که د خپلواکو مورفیمونو ډلبندي ته څیر شو نو نومخړي یې د نومیزې ډلې یو ډول دی چې په ټولو گرامرونو کې د شخصي نومخړیو پسې ملکي نومخړي راغلي دي. تراوسه په یوه گرامر کې هم دا یادونه، نه ده شوې چې ملکي نومخړي یوازینی مورفیم نه بلکې یوه مورفیمیکه جوړه ده. ځکه چې د اضافت له «ویيکي» او «شخصي نومخړي» څخه رغېدلي دي.

ډېره حیرانوونکې خو داده چې نومخړی د مورفیم یو ډول گڼل شوی دی بیا چې کله د نومخړي پر پېژندنې بحث کېږي هلته ورته د «کلیمې» او «ویي» په نوم نغوته شوې ده. لکه: په دغو تعریفونو کې:

– نومخړی هغه ویي دی چې د یوه څیز نوم ښکاروندیې کوي، د هغه پر ځای راځي او یا یو نیم یې لکه نغوتمخړي ملگرتیا کوي او د همدغې دندې له مخې د نومونو په ډله کې ځای نیسي یا نومخړی له هغې ډلې وییونو څخه دی چې په یوه غونډله یا وینا کې د یوه نوم یا نومغونډه ځای ناستی کېږي. (زیار، ۱۳۸۴: ۱۱۵ مخ)

په پورته پېژند کې د نومخړي یا ضمیر له پاره ویی او وییونه کارول شوي دي. همدارنگه هغه تعریفونه هم را اخلم چې ضمیر ته کلیمه کارول شوې ده. خو دا یوه منلې خبره ده چې هر مورفیم ویی یا کلیمه نه شي کېدلای او نه هر ویي ته مورفیم ویلای شو.

– نومخړی یا ضمیر هغه خپلواکه کلیمه ده چې د نوم پر ځای د تکرار د لرې کولو له پاره راځي. (شېرزاد، ۱۳۹۱: ۷۳ مخ)

– ضمیر هغه کلیمه ده چې د یوه نوم نماینده گي کوي، یا د نوم پر ځای کارېږي چې پخوا په کلام کې د هغه ذکر راغلی وي. د ضمیر دنده په خبرو کې د تکرار مخنیوی دی. (خوېشکی، ۱۳۹۴: ۶۹ مخ)

دا په داسې حال کې ده چې په پورتنیو آثارو کې نومخړي د مورفیم یو ډول گڼل شوی دی. هغه مهال دغه تعریفونه ډېر ښه برېښېدل چې نومخړی د لغت یو ډول وای نه د مورفیم. پخوانیو څېړنو ضمیر ته ځکه د کلیمې او ویي اشاره کړې چې هلته د مورفیم نومونه د پام وړ نه وه، لکه: پوهاند رښتین په ژبنيو څېړنو کې چې د ضمیر په اړه لیکي: «ضمیر هغه کلیمه ده چې د نوم پر ځای د تکرار د لرې کولو او د وینا د لنډیز له پاره راځي او د نوم ځای نیوونکی ورته وایي.» (رښتین، ۱۳۷۲: ۱۴۳ مخ)

هغه څېړونکي چې د مورفیم نومونې ته ژمن وي باید د مورفیمونو ډلبندي یې منطقي تړاو ولري. پر همدې بنسټ زه اړیم چې د مورفولوژي په ساحه کې داسې توکونو ته مورفیمیکې جوړې ووايم.

ملکي یا اضافي نومخړي پر دې اساس مورفیمیکې جوړې دي چې جوړښت د «اضافت» له «دال» او شخصي نومخړیو څخه رغښت مومي نو پر دې اساس ورته یوازینی مورفیم نه شو ویلای.

د لومړي شخص اضافي نومخري: «زما» او «زموږ» دي چې دا له اړه «دما» او «دمور» دي چې په تاريخي فونولوژيکي بدلون کې په «زما» او «زموږ» بدل شوي دي چې ځينو گړدودونو کې لا په هماغه بڼه پاتې دي. په دې «ما» او «موږ» شخصي ضميرونه دي او «ز» پکې د «دال» د المورف په توگه راغلی ده. پر همدې اساس اضافي نومخري يوازيني مورفيمونه، نه دي بلکې مورفيمیکې جوړې دي.

د + شخصي نومخري = اضافي نومخري

د (ز) + زه (ما) = زما

د (ز) + موږ = زموږ

د دويم شخص اضافي نومخري: «ستا» او «ستاسې» دي چې دا هم له اړه «دتا» او «دتاسې» دي چې د «دال» پر ځای «س» راغلی دی.

د (س) + ته (تا) = تاسې

د (س) + تاسې = ستاسې

د درېيم شخص اضافي نومخري: «دده»، «د دې» او د دوی دي.

د + دی = دده

د + دا = د دې

د + دوی = د دوی

په پښتو کې چې کله د اضافت دال د اوبتونکي نوم د مخه راشي نو نوم بيا په اوبنتې بڼه راځي. شخصي نومخري له «موږ»، «تاسې» او دوی پرته نور ټول اوبتونکي نومونو په ډله کې راځي، ځکه «زه» پر «ما»، «ته» پر «تا»، «دی» پر «ده» او همدارنگه «دا» پر «دې» اوبنتي دي.

مخکې مې يادونه وکړه چې د اضافت دال د هر اوبتونکي نوم د مخه راشي په اوبنتې بڼه راځي. لکه په دې بېلگو کې:

د زرمينې قلم، زما قلم، چا قلم، ستا قلم، د ده قلم، د سړي کتاب او نور.....

په پورته بېلگو کې: زرمينه، زه، څوک، دی او سړی اوبتونکي نومونه دي چې د «د» په راتلو سره ټول په دويمه يا اوبنتې بڼه راغلي دي. د دې له پاره چې موضوع بڼه روښانه شي د شخصي نومخريو اوبنتې بڼې به هم بيان کړو، ځکه چې په ټولو اضافي نومخريو کې د شخصي نومخريو اوبنتې بڼې کارېدلې دي. د دې له پاره لاندې غونډلې لولو:

اره بڼه اوبنتې بڼه

زه درس لولم. ما درس ولوست.
ته درس لولي. تا درس ولوست.
دی درس لولي. ده درس ولوست.
دا درس لولي. دې درس ولوست.

هر اوبتونکی نوم چې د متعدي فعل سره په تېر مهال کې د فاعل په توگه راشي په اوبنتې بڼه راځي. په پورته بېلگو کې هغه ضميرونه راوړل شوي چې اوبنتې بڼې يې لرلي.

په لنډه توگه دومره ويلاى شو چې په «زما» کې «ما» د «زه» اوبنتې بڼه ده، په «ستا» کې «تا» د «ته» اوبنتې بڼه ده، په «ده» او «د دې» کې «ده» د «دی» او «دې» د «دا» اوبنتې بڼې دي. چې د مخه ترې د اضافت دال راشي بيا يې اضافي نومخړی شمېرلی شو.

۲- اړيکنومخړي يا ارتباطي ضميرونه: دغه نومخړي هم يوازيني مورفيمونه، نه دي بلکې له مورفيمي جوړو او غونډونو څخه په لاس راځي چې د پېژند راوړل يې هم اړين بولم. د اړيکوييکو او نورو نومخړيو يو ځای راتلل اړيکنومخړي جوړوي. (زيار، ۱۳۸۴: ۱۲۲مخ)

چې بڼې بېلگې يې دا دي: څوک چې، دا چې، داسې، کله چې، چېرې چې، څومره چې، څه چې، چا چې او داسې نور نومخړي مورفيمي جوړې گڼلای شو. لکه اجمل خټک چې وايي:
ځئ هغه خوارو ته جنت وگټو ————— څوک چې له موره دوزخيان پيدادي

۳- قيدونه: قيدونه هم د خپلواکو مورفيمونو يو ډول دی چې د مورفيم په وېشنه کې د نومونو او فعلونو سره په څنگ کې راځي. که څه هم په پښتو کې د اصلي قيدونو شمېر کم دی خو ځينې داسې قيدونه شته دي چې ساده مورفيمونه يې نه شو گڼلای بڼه به دا وي چې د قيدونو هغه بېلگې دروپېژنم چې په جوړښت کې يې دوه يا درې مورفيمونه ونډه لري.

د حالت او ټينگار ډېر اصلي قيدونه له يو څخه ډېر مورفيمونه لري چې بېلگې يې په لاندې ډول دي:
همدا راز، په همدې ډول، په زغرده، په ښکاره، په پټه، په څرگنده، په غلا، په زيار، په مېرانه، په زور، په ټينگه، په ملاسته، په هر راز، په هره توگه او داسې نور. (زيار، ۱۳۸۴: ۲۰۰مخ)

پورته هرې بېلگې ته که مور څير شو هر يو قيد له دوو او يا هم له دريو مورفيمونو څخه رغېدلی دی. هغه چې له دوو مورفيمونو څخه رغېدلی دی مورفيمیکه جوړه بلل کېږي او چې په جوړښت کې يې له دوو څخه زيات مورفيمونه راغلي دي هغه د مورفيمیک غونډه په نوم يادولی شو.

۴- ورنني يا تشبيهي وييکي: چې په ځينو گرامرونو کې حروف تشبيه هم بلل کېږي. دا هغه اوستربلونه دي چې د دوو يا زياتو څيزونو يا پدېدو ورته والی او مشابهت ښيي. لکه: ورته، غونډې او نور. (زيار، ۱۳۸۴: ۲۰۳مخ)

تشبیهی وییکی د مورفیمونو په خپلواکه ډله کې نه راځي خو بیا هم ډېری داسې مورفیمیکې جوړې شته دي چې له دوو ناخپلواکو مورفیمونو څخه رغېدلې وي خو بیا هم د یو خپلواک مورفیم دنده نه شي پر ځای کولای. کله چې دوه ناخپلواک مورفیمونه د یو خپلواک مورفیم دنده پر ځای کړي. بیا د یو خپلواک مورفیم په توګه را څرګندېږي چې ښې بېلګې یې وییکنومخري یا اداتي ضمیرونه دي، لکه: «پکې» چې د «په» او «کې» څخه جوړ شوی دی. همدارنګه «ځنې» چې د «ورڅخه» څخه مینځ ته راغلی او د اداتي ضمیرونو نور ډولونه هم په همدې ډول شمېرلی شو. اوس راځو دې ته چې کوم تشبیهی وییکی دي چې له دوو مورفیمونو څخه رغېدلي دي، لکه: په څېر، په ډول، په شان، په رنگ او داسې نور چې یو یې هم له یو مورفیم نه نه دی جوړ شوی نو ځکه یې مورفیمیکې جوړې بولو.

پایله

کله چې مورفولوژي د مورفیمونو د څېړنې علم او پوهه ګڼو او بیا مورفیم هغه کوچنی ژبني مانيز توک ګڼو چې د شنلو او د تجزیې وړ نه وي او یا هم هغه مانيز واحد دی چې له تجزیه کېدو څخه یې بې مانا اوازونه لاس ته راځي. پر همدې ترتیب په پرله پیلې توګه یې ډولونه هم د همدې پېژند په رڼا کې برابرول په کار دي.

د پایلې په توګه باید ووايو چې د مورفیمونو په شوې ډلبندي کې ځنې داسې ډولونه او ډلګې شته چې له اړه یو مورفیم نه دی خو په شویو څېړنو کې د یو (واحد) مورفیم په کتار کې درول شوي چې په دغې څېړنې کې هغه یوازیني مورفیمونه، نه بلکې مورفیمیکې جوړې ونومول شوې. په دې ډله کې اضافي نومخري، ارتباطي نومخري، د حالت او تینګار ځنې قیدونه او هم په ناخپلواکو مورفیمونو کې د تشبیهی وییکی راوړل شوي چې د هر یو په جوړښت کې دوو یا درېو مورفیمونو ونډه اخېستې وه. د دې له پاره دا کار اړین و چې دغه ډولونه د مورفیم د پېژند او تعریف سره ټکر درلود او په ژبه کې د مطالعې او زده کړې پر وخت محصلانو او مینه والو ته غیر منطقي برېښي. په دې برخه کې ښې لاس ته راوړنې ولرو، په کار ده چې د مورفولوژي او غونډله پوهې د بریدونو د ټاکلو له پاره تازه او نوې څېړنې وشي، په دې برخه کې به یې ګټې نه وي.

اخځلیکونه

- اورمر، خلیل الله. (۱۳۹۰ل). زبان دری، فارسی میانه، فارسی باستان. کابل: د افغانستان د علومو اکاډمي.
- پېښوری، ش ک. (۱۳۹۱ل). د پښتو ګرامر (پخپله بڼه کې). پېښور: دانش خپرندویه ټولنه.
- رښتین، صدیق الله. (۱۳۷۲ل). پښتو ګرامر (ژباړن - سید محی الدین هاشمي). پېښور: یونیورسټي بګ ایجنسي.
- صدیق الله رښتین. (۱۳۷۲ل). پښتو ګرامر. پېښور: یونیورسټي بګ ایجنسي.
- مجاور احمدزیار. (۱۳۸۴ل). پښتو پښویه. پېښور: دانش خپرندویه ټولنه.
- محبوب، محبوب شاه. (۱۳۹۸ل). پښتو ژبندود. جلال آباد: مومند خپرندویه ټولنه.
- محمد اقا شېرزاد. (۱۳۹۱ل). پښتو ګرامر (مورفولوژي). کابل: د هند د پیرو مطبعه.
- محمد صابر خوشکی. (۱۳۹۴ل). فونولوژي مورفولوژي. ننگرهار: ختیځ خپرندویه ټولنه.
- هاشمي، سید محی الدین. (۱۳۸۳ل). د پښتو ژبې لنډ ګرامر. خپرونکی: اریک د ګرځنده کتابتونونو اداره.